

rende Ende 4 à 5. Det er sædvanligt, at der i den ublide Aarstid findes en saadan eller endog et Par Meter større Dybde ved Moleenden, med et Dyb lidt foran Molen, NV. eller SV. for dens Ende, for Tiden NV., men det er ligeledes sædvanligt, at der om Foraaret sker en Tilsanding af et saadant Dyb. Dybdeforholdene maa derfor siges at være ganske, som det ved Projekteringen var forudsat, nemlig en Middeldybde af 4 m.

Et saadant tilfældigt Dyb ses f. Eks. paa den med Rødt indtegnede Pejling 1917, liggende umiddelbart ved den i 1916 naaede Moleende og med over 7 m Vanddybde, medens der lidt længere inde fandtes et andet Dyb ved Molens Sydside med over 6 m Vand, og lignende Dyb fandtes i Vinteren 1918—19, men tilsandedes inden Arbejdet 1919 skulde begynde, og der er nu, efter at Molen er bygget videre frem, kun 2 à 3 m Vand paa dette Parti, saaledes som det ses paa Bilaget. Det vil sikkert være fordelagtigst at bygge Molen frem til fuld Længde, saa hurtigt som det lader sig gøre, uden netop at bygge den samtidig op til større Højde, end hvad der kræves for at hindre, at Byggestilladset skylles bort. Erfaringen har hidtil vist, at Stilladset er tilstrækkelig sikret overfor Vinterstorme, naar Fylden blot rækker op til henimod dagligt Vande, og at Molen da tillige bevirker Tilsanding, som er nyttig til at formindske Blokfyldens Nedsynkning og tillige selvfølgelig formindsker det Kvantum Sand, som ellers vilde vandre ind til Fjordgrundene.

Men under Arbejdssæsonen, inden Fyld var anbragt om Stilladset, er det i 1919 hændet, ganske som det skete i 1916, at en Sommerstorm har bortskyldt den yderste Ende af Stilladset, begge Gange den 3. August, i 1919: $32\frac{1}{2}$ m Stillads med derpaa staaende Rambuk og Motor m. m. Dette Materiel fik dog ikke større Beskadigelser, og det lykkedes at faa Arbejdet i Gang igen i Efteraaret 1919, saa at Stilladset naaede ud til lidt større Længde end i August og blev sikret med Blokfyld, saa at der i Vinterstormene 1919—20 hidtil ikke er sket Havari derpaa, ligesom der endnu ikke nogen Vinter er sket Havari paa Molearbejdet — og mærkelig nok heller ikke er foraarsaget Skade af de talrige Drivminer, der flere Gange har beskadiget Høfder Nord og Syd for Havmolen. De to nævnte Sommerstorme har været uden økonomisk Betydning, da endog en Del af de bortdrevne Pæle har kunnet bruges igen, og Stilladset udgør overhovedet i Værdi en ret underordnet Del af det hele Værk, medens Fylden af Beton og Søsten kræver ca. $\frac{4}{5}$ af Udgifterne.

Tillige er det Fylden, som det volder størst Vanskelighed at tilvejebringe, og som derfor betinger den Hastighed, hvormed Molen kan bygges frem, i hvilken Henseende den tilfældige Forekomst af Ral paa Kysten er en Hovedfaktor. Medens det ved Projekteringen kunde forudsættes, at man kunde faa ret betydelige Søstensleverancer, som man vilde supplere med Betonfyld i mindre Omfang, blev Tilgangen af Søsten i Krigsaarene ganske stoppet, idet Fartøjerne søgte anden Fragt, og endnu i Foraaret 1919 blev Henvendelser til Stenfiskerne forgæves, men senere opnaaedes dog nogle Leverancer. Den Betonstøbning i forøget Omfang, som Forholdene nødvendiggjorde, har imidlertid — bl. a. fordi Sommerstormen formindskede den Stilladslængde, som ellers kunde være opnaaet — frembragt et ret stort Vinterlager af Blokfyld, som vil komme Arbejdet i 1920 til gode, og der er Grund til at vente, at tillige Stenfiskningen kan blive rigeligere i 1920.

Det antages derfor, at det i 1920 kan lykkes at bygge Stilladset 200 m frem, og samme Fremgang kan forudsættes i 1921, hvorefter der i 1922 endnu bliver at fylde Beton og Søsten i Molen. Men det vilde være urigtigt ikke at stille Bevillingerne for 1920—21 og 1921—22 til Disposition i det fulde Omfang, som hidtil har været budgetteret, da Arbejdet absolut ikke maa hemmes af manglende Bevilling, dersom det under gunstige Arbejdssæsoner skulde lykkes at fremme det saaledes, at det kan afsluttes i 1921.

V. Westergaard.

Til Ministeriet for offentlige Arbejder.